Գլուխ 4 Մեյսմիկ վտանգի գնահատում

4.1 Գրունտային պայմանների մոդելավորում

4.1.1 Մակերևույթից ոչ խորը հատվածում գրունտային պայմանների ընդհանուր պատկերը

Երևան քաղաքում մակերեսից ոչ-խորը երկրաբանական կառուցվածքի ընդհանուր պատկերը հետևյալն է.

ա) Երրորդական նստվածքային ապարները լայնորեն տարածված են Երևանում։ Դրանք մերկանում են Երևան քաղաքի հարավային մասում։

բ) Հրաբխային ապարները ծածկում են երրորդական նստվածքային ապարները Երևան քաղաքի հյուսիսային մասում։

գ) Դարավանդի նստվածքները ծածկում են երրորդական նստվածքային ապարները Երևան քաղաքի արևմտյան մասում։

դ) Գետի երկայնքով վերջին ակտիվացման հետևանքով առաջացած բազալտային լավան կամ գետային նստվածքները մասամբ ծածկում են վերոնշյալ ապարները։

Երևան քաղաքի մակերեսային գրունտը բաղկացած է հրաբխային ապարներից, նստվածքային ապարներից և դարավանդի նստվածքներից։ Մակերևութային շերտը բաղկացած է ձեղքված հրաբխային ապարներից (բազալտ) հյուսիսային մասում, հողմահարված նստվածքային ապարներից՝ հարավ-արևելյան մասում, և դարավանդի դեպոզիտներից՝ հարավային և արևմտյան մասերում։ Ապարների հատկությունների վրա մեծ ազդեցություն ունի հողմահարված վի*մ*ակը։ Երևան քաղաքում սխեմատիկ երկրաբանական լայնական հատույթները ցույց են տրված նկար 4.1-1-ում։

Նկար 4.1-1 Երևան քաղաքում սխեմատիկ երկրաբանական լայնական հատույթ

4.1.2 Ապարների Տ ալիքի արագության կառուցվածքի վերլուծություն

S ալիքի արագության (Vs) կառուցվածքն ուսումնասիրվել է մակերևութային ալիքի հետազոտության, PS կարոտաժի և միկրոսեյսմերի հետազոտության հիման վրա։ Շերտերի վերին եզրի բարձրությունը/խորությունը, որտեղ S ալիքի արագությունը ցույց է տրված ստորև, որոշվել է երկրաֆիզիկական հետազոտության յուրաքանչյուր կետում։ S ալիքի արագության դասակարգումը որոշվում է երկրաֆիզիկական հետազոտության արդյունքներից։ Այս ուսումնասիրության մեջ ընտրվել է Vs~760մ/վ շերտը որպես սեյսմաինժեներական արմատական ապար։

- 1) Vs ~ 760մ/վ (ինժեներական սեյսմիկ արմատական ապար)
- 2) Vs ~ 500ú/ų
- 3) Vs ~ 360ú/ų

Որպես օրինակ նկար 4.1-2-ում ցույց է տրված մակերևութային ալիքի հետազոտությունից հայտնաբերված Vs~500մ/վ շերտի բարձրությունը։

Նկար 4.1-2 Մակերևութային ալիքի հետազոտությունից հայտնաբերված Vs~500մ/վ շերտի վերին եզրի բարձրությունը

Երևան քաղաքի տարածքի գրունտի մոդելը պատրաստելու համար արագության վերոնշյալ երեք շերտերի տեսքը պետք է հաշվարկվի՝ ելնելով երկրաֆիզիկական հետազոտության արդյունքում ստացված կետային տվյալներից։ Այդ իսկ պատձառով, երեք շերտերի եզրագծերը քաշվել են՝ հաշվի առնելով տեղագրությունը, երկրաբանական պայմանները և նոր մերկացած ապարների ձևերը, որոնք վերլուծվել են հորատանցքերի կտրվածքների առկա նկարագրությունների հիման վրա։ Արագության երեք շերտերի բարձրությունները ցույց են տրված նկար 4.1-3 - 4.1-5` եզրագծերով։ Ստեղծվել է այն ապարների արագության կառուցվածքի մոդելը, որտեղ Vs > 360մ/վ։

Նկար 4.1-4 Vs~500մ/վ շերտի վերին եզրի բարձրությունը

Նկար 4.1-3 Vs~760մ/վ շերտի վերին եզրի բարձրությունը

Նկար 4.1-5 Vs~360մ/վ շերտի վերին եզրի բարձրությունը

4.1.3 Մակերեսային գրունտների Տ ալիքի արագության կառուցվածքի վերլուծությունը

Մակերեսային գրունտի շերտերը՝ գետնի մակերևույթից մինչև Vs=360մ/վ շերտը, ուսումնասիրվել են՝ հիմնվելով առկա հորատումների գրառումների, նոր կատարված հորատումների գրառումների, PS գրանցման արդյունքների և մակերևութային ալիքի հետազոտության վրա։ Վերլուծության արդյուքներն ամփոփ ներկայացված են ստորև.

- Գրունտի մակերևույթից մինչև Vs=360մ/վ շերտն ընկած S ալիքի արագության շերտը բաղկացած է երկու շերտերից։
- Այս երկու շերտերի Տ ալիքի արագությունը կարող է հաշվարկվել մակերևութային երկրաբանության միջոցով։ Մակերևութային երկրաբանությունը հետևյալն է՝

Տեսակ 1։ Չորրորդական հրաբխային ապարներ, որոնք ներառում են ձուլված տուֆ Տեսակ 2։ Չորրորդական դարավանդի նստվածքներ Տեսակ 3։ Երրորդական նստվածքային ապարներ

Երկու մակերեսային շերտերի Տ ալիքի արագությունները և երկու շերտերի հաստության հարաբերակցությունը որոշվում են՝ օգտագործելով մակերևութային ալիքի հետազոտության և PS գրանցման արդյունքները։ Նախ և առաջ հեռացվում է անհամապատասխան տեղեկատվությունը։ Հեռացվում են այն տվյալները, որոնց դեպքում երկրորդ շերտն առաջին շերտից ավելի դանդաղ է, ինչպես նաև՝ հեռացվում են չափազանց ցածր արագությունները (Vs<100մ/վ)։ Այնուհետև, յուրաքանչյուր երկրաբանական տեսակի համար հաշվարկվում են առաջին և երկրորդ շերտերի միջին արագությունները։ Արդյունքները ներկայացված են ստորև.

(1) Stump 1

Այս տեսակը տարածված է Երևան քաղաքի հյուսիսային բլրային տարածքում։ Մակերևութային երկրաբանությունը ցույց է տրված աղյուսակ 4.1-1-ում։ Առաջին և երկրորդ շերտերի Vs արագությունները հավասար են կամ > 360մ/վ։ Երկրորդ շերտում մի տվյալ ցույց է տալիս Vs=1,020մ/վ, որը կարող է Vs=500մ/վ շերտի պակասության արդյունք լինել։ Նկար 4.1-6-ում բերված են առաջին շերտի Vs արագության տվյալները։ Այս նկարից երևում է, որ մակերեսային շերտի միջին Vs արագությունը որոշված է 360մ/վ։

Աղյուսակ 4.1-1 Տեսակ 1-ի մակերևութային երկրաբանությունը

Ľ	
Միմվոլ	Տարիք
abQ3	Վերին Չորրորդական հատույթ (վերին մաս)
abQ2-3	Միջինից Վերին Չորրորդական հատույթներ (վերին մաս)
tQ2	Միջին Չորրորդական հատույթ (վերին մաս)
bN22	Վերին Պլիոցեն
babN22Q1	Վերին Պլիոցեն-Ստորին Չորրորդական հատուլթ

Նկար 4.1-6 Տեսակ 1-ի առաջին շերտի Vs-ը

(2) Stumy 2

Այս տեսակը տարածված է Երևան քաղաքի արևմտյան շրջանում։ Մակերևութային երկրաբանությունը ցույց է տրված աղյուսակ 4.1-2։ Առաջին շերտի համար Vs < 360մ/վ։ Երկրորդ շերտը երբեմն ցուցաբերում է ավելի մեծ արժեքներ քան Vs=360մ/վ։ Սա մեկնաբանվում է նրանով, որ երկրաֆիզիկական հետազոտության միջոցով հնարավոր չի եղել առանձնացնել մի քանի արագությունների շերտեր, քանի որ դրանք բարակ են և հանվել են վերլուծությունից։ Նկար 4.1-7-ում բերված են առաջին, երկրորդ և երրորդ շերտերի Vs արագությունները։ Երրորդ շերտի միջին Vs արագությունը 380մ/վ է, և ենթադրվում է, որ այն ապար է, որի մոդելավորումը բերված է 4.1.2 բաժնում։ Առաջին և երկրորդ շերտերի միջին Vs արագությունները, համապատասխանաբար, 220մ/վ և 290մ/վ են։ Առաջին և երկրորդ շերտերի հաստությունների միջին հարաբերակցությունը 0.42 : 0.58 է (տես նկար 4.1-8-ը)։

Sufficient and the second of the and a leader of the second				
Միմվոլ	Տարիք			
apQ42	Ժամանակակից հատույթ (վերին մաս)			
apQ41	Ժամանակակից հատույթ (ստորին մաս)			
apQ2-3chr	Միջինից Վերին Չորրորդական հատույթներ (ստորին մաս)			
apQ3ar	Վերին Չորրորդական հատույթ (ստորին մաս)			
laQ1-2	Ստորինից Միջին Չորրորդական հատույթներ			
Q1nb2	Ստորին Չորրորդական հատույթ (վերին մաս)			
Q1nb1	Ստորին Չորրորդական հատույթ (ստորին մաս)			

Աղյուսակ 4.1-2 Տեսակ 2-ի մակերևութային երկրաբանությունը

Նկար 4.1-7 Տեսակ 2-ի առաջին, երկրորդ և երրորդ շերտերի Vs արագությունները

Նկար 4.1-8 Առաջին շերտի և առաջին + երկրորդ շերտերի հաստությունների հարաբերակցությունը (Տեսակ 2),

No16-ը չի օգտագործվել, քանի որ երրորդ շերտ չի հայտնաբերվել

(3) Stumy 3

Այս տեսակը տարածված է Երևան քաղաքի հարավ և հարավ-արևելյան մասում։

Մակերևութային երկրաբանությունը ցույց է տրված աղյուսակ 4.1-3-ում։ Առաջին և երկրորդ շերտերի Vs արագությունները ավելի փոքր են քան 360մ/վ։ Երկրորդ շերտը երբեմն ավելի մեծ է քան Vs=360մ/վ։ Սա մեկնաբանվում է նրանով, որ երկրաբանական հետազոտության միջոցով հնարավոր չի եղել առանձնացնել մի քանի արագությունների շերտեր, քանի որ դրանք բարակ են և հանվել են վերլուծությունից։ Նկար 4.1-9-ում բերված են առաջին, երկրորդ և երրորդ շերտերի Vs արագությունները։ Երրորդ շերտի միջին Vs արագությունը 380մ/վ, և ենթադրվում է, որ այն ապար է, որի մոդելավորումը բերված է 4.1.2 բաժնում։ Առաջին և երկրորդ շերտերի միջին Vs արագությունը 0.44 ։ 0.56 է (տես նկար 4.1-10-ը)։

Աղյուսակ 4.1-3 Տեսակ 3-ի մակերևութային երկրաբանությունը

Միմվոլ	Տարիք
N13hr	Վարին Միոցեն, Սարմատյան (վերին մաս)
N13er	Վերին Միոցեն, Սարմատյան (ստորին մաս)
N12dj (b)	Միջին Միոցեն
N1hc1	Վերին Օլիգոցեն – Ստորին Միոցեն
Pg3sh3	Ստորինից Միջին Օլիգոցեն
Pg3sh2	Ստորինից Միջին Օլիգոցեն
Pg3sh1	Ստորինից Միջին Օլիգոցեն

Նկար 4.1-10 Առաջին շերտի և առաջին + երկրորդ շերտերի հաստությունների հարաբերակցությունը (Տեսակ 3)

(4) Ամփոփում

Աղյուսակ 4.1-4-ը վերլուծության ամփոփումն է։

Տեսակ	Տեսակ 1	Տեսակ 2	Տեսակ 3		
Տարիքը, հատկություններն ու պայմանները	Չորրորդական հրաբխային ապարներ, որոնք ներառում են ձուլված տուֆ	Չորրորդական դարավանդային նստվածքներ	Երրորդական նստվածքային ապարներ, որոնք ներառում են նախա-Երրորդական ժամանակաշրջանի ապարներ	/Մակերեսային	
Տարածք	Հյուսիսային բլրային տարածք	Արևմտյան տարածք	Հարավային և հարավ-արևելյան տարածք	ปินทุ	
Տարիքը	Չորրորդական	Չորրորդական	Մինչև Երրորդական		
1-ին շերտ	260 .1/-1	220 մ/վ	220 մ/վ	Մակերեսա	
2- րդ շերտ	300 u/ų	290 մ/վ	290 մ/վ	յին շերտ	
3- րդ շերտ		360 մ/վ			
4-րդ շերտ		500 մ/վ		Խորը շերտ	
5-րդ շերտ	760 น/ป				
1-ին և 2-րդ շերտերի միջև հաստության հարաբերակցությունը. Տեսակ 2 = 0.42 : 0.58, Տեսակ 3 = 0.44 : 0.56					

Աղյուսակ 4.1-4 Երևանում Տ ալիքի արագության կառուցվածքի ամփոփում

4.1.4 Վտանգի գնահատման համար գրունտի մոդելավորում՝ հիմնվելով երկրաբանական կառուցվածքի վրա

Վտանգի գնահատման համար գրունտային պայմանների մոդել ստեղծվել է յուրաքանչյուր 250մ x 250մ քառակուսի բջիջի համար, հիմնվելով նկար 4.1-3 - 4.1-5-ի և աղյուսակ 4.1-4-ի վրա։ Յուրքանչյուր 250մ բջջի գրունտի տեսակը ցույց է տրված նկար 4.1-11-ում։

Ստեղծված թվային մոդելը հաստատվել է երկրաբանական լայնական հատույթների համեմատության միջոցով՝ հիմնվելով առկա հորատումների տվյալների բազայի վրա։ 4.1-12 - 4.1-14 նկարները Տ ալիքի արագության հատույթի և նույն տեղում երկրաբանական լայնական հատույթների օրինակ են։ Երկրաբանական լայնական հատույթները պատրաստվել են առկա տվյալների բազայից ընտրված 555 հորատումների տվյալների հիման վրա։ Հորատանցքերի տվյալներն ընտրվել են ըստ հետևյալ չափանիշների՝

- 1) Հորատանցքը պետք է լինի հետազոտվող տարածքում։
- 2) Ընդհանուր խորությունը պետք է լինի ավելի քան 15մ, քանի որ 15մ անհրաժեշտ է երկրաբանական կառուցվածքն ուսումնասիրելու համար։
- Հնդհանուր խորությունը պետք է լինի 100մ-ից քիչ, քանի որ շատ մեծ խորությունից վերցված տվյալների մեջ երբեմն լինում են սխալներ։
- 4) Երբ նույն բջջում կան մի քանի տվյալներ, ընտրվում է մեկ տիպիկ տվյալ։

Երկրաբանական հատույթները բերված են նկար 4.1-12 - 4.1-14-ի ստորին մասում։

Հայնական հատույթները գծելիս հաշվի է առնվել հետևյալ տեղեկատվությունը։

- Հորատման գրառումներում որոշ մանրախձեր կամ գլաքարեր կարող են լինել ձեղքված բազալտ։ Եթե հորատման ժամանակ բազալտը ձեղքվում է, ապա այն նման է մանրախձի կամ գլաքարի։
- Երբեմն հորատման գրառումներում կարելի է գտնել Երրորդական նստվածքային ապարների միջն գտնվող կավային շերտեր։ Իրականում շերտը կարող է ներկայացված լինել նստվածքային ապարներով, քանի որ այն ունենում է կավին նման տեսք, երբ ջարդվում է հորատման ժամանակ։

Նկար 4.1-11 Գրունտի տեսակը: Vs360, Vs500, Vs760 նշանակում է համապատասխան շերտի մերկացում

Նկար 4.1-12 Տ ալիքի արագության հատույթի համեմատությունը երկրաբանական հատույթի հետ - Հյուսիս-Հարավ ուղղություն -

Նկար 4.1-13 S ալիքի արագության հատույթի համեմատությունը երկրաբանական հատույթի հետ - Արևելք - Արևմուտք ուղղությունը Երևանի հյուսիսում-

Նկար 4.1-14 S ալիքի արագության հատույթի համեմատությունը երկրաբանական հատույթի հետ - Արևելք - Արևմուտք ուղղությունը Երևանի հարավում-

4.2 Սցենարային երկրաշարժեր

Երևան քաղաքի համար որպես սցենարային երկրաշարժեր մշակվել են հետևյալ երկու սցենարները.

- Գառնիի խզվածքի սեգմենտ 2 (ԳԽ2՝ նկար 4.2-1-ում)
- Գառնիի խզվածքի սեգմենտ 3 (ԳԽ3՝ նկար 4.2-1-ում)

Նկար 4.2-1 Մցենարային երկրաշարժերի խզվածքների մոդելներ

Գառնիի խզվածքը համարվում է 200կմ երկարությամբ ակտիվ խզվածք, որը կազմված է հինգ սեգմենտներից։ Դրանցից ԳԽ2 և ԳԽ3 սեգմենտները գտնվում են Երևանին մոտ։ Ելնելով պատմական գրառումներից՝ ենթադրվում է, որ այս սեգմենտներն առաջացրել են երկրաշարժեր վերջին մի քանի հարյուր տարիների ընթացքում։ Այս սեգմենտների շարժի հետևանքով երկրաշարժի առաջացման հավանականությունը մոտ ապագայում փոքր է՝ հաշվի առնելով, որ Ներմայրցամաքային ակտիվ խզվածքի շարժի հետևանքով առաջացած երկրաշարժերի կրկնվելու ստանդարտ ինտերվալը 1000 տարուց ավել է։ Այնուամենայնիվ, չի կարելի ամբողջովին հերքել մոտ ապագայում այս սեգմենտների երկրաշարժ առաջացնելու հավանականությունը՝ հաշվի առնելով 1679թ. Գառնիի երկրաշարժն առաջացրած աղբյուրի սեգմենտի հետ կապված անորոշությունը։ Երևան քաղաքը կրել է ծանր վնասներ 1679թ. երկրաշարժի ժամանակ, և եթե նմանատիպ երկրաշարժ կրկին տեղի ունենա, ապա ենթադրվում է, որ կստեղծվի նույն իրավիճակը։ Այդ իսկ պատճառով, Գառնիի խզվածքի ԳԽ2 և ԳԽ3 սեգմենտներն ընտրվել են որպես սցենարային երկրաշարժեր։

Սցենարային երկրաշարժերի խզվածքային պարամետրերը խմբավորված են աղյուսակ 4.2-1-ում։ Խզվածքների պարամետրերի ընտրության Ճշգրիտ հիմնավորումները ներկայացվում են աղյուսակից հետո։

	Գառնիի խզվածք	Գառնիի խզվածք
	(ዓԽ2)	(ԳԽ3)
Մոմենտ-Մագնիտուդ (Mw)	7.0	7.0
	Վարնետք խզվածք	Վարնետք խզվածք
Խզվածքի տեսակը	աջակողմյա	աջակողմյա
	կոմպոնենտով	կոմպոնենտով
Երկարությունը (կմ)	57	50
Անկումը (աստիձան)	90	90
Խորությունը (Վերինից Ստորին) (կմ)	3 - 12	3 - 12
Հայնությունը (կմ)	9	9

Աղյուսակ 4.2-1 Սցենարային երկրաշարժերի խզվածքային պարամետրերը

4.2.1 Խզվածքի տեսակը

Ելնելով սույն ծրագրի շրջանակներում իրականացված խրամատի հետազոտությունից՝ Գառնիի խզվածքի ԳԽ2 և ԳԽ3 սեգմենտների խզվածքային տեսակը համարվում է վարնետք խզվածք աջակողմյա կոմպոնենտով։

4.2.2 Խզվածքի երկարությունը

Նկար 4.2-1 նկարում պատկերված գծերը կամ ուղղանկյուն տարածքը սցենարային երկրաշարժերի ենթադրվող պատռվածքի գոտիներն են։ Գառնիի խզվածքի վերաբերյալ Գեոռիսկի հաշվետվություններում սեգմենտ 2-ը ձգվում է դեպի հյուսիս սույն հետազոտության առարկա հանդիսացող ԳԽ2-ի հյուսիսային եզրի վրայով։ Այնուամենայնիվ, սեգմենտ 2-ում հյուսիսային եզրին 1827թ.-ին տեղի է ունեցել 7 մագնիտուդով երկրաշարժ, և ենթադրվում է, որ այս երկրաշարժի պատձառով տարածքն արդեն պատռվել է՝ անջատելով էներգիա։ Այդ իսկ պատձառով, ԳԽ2-ի հյուսիսային եզրը դրվում է Գառնիի խզվածքի տարամիտման կետում՝ 1827թ. երկրաշարժի էպիկենտրոնից հարավ։ ԳԽ3-ի դիրքը որոշվել է ըստ հետևյալ առկա տեղեկատվության։

4.2.3 Խզվածքի անկումը

Գառնիի խզվածքի ԳԽ2 և ԳԽ3 սեգմենտների անկումը համարվում է զառիվայր, որովհետև դրանց մեխանիզմը վարնետք խզվածք է։ Ընդհանուր առմամբ Գառնիի հյուսիսում և Ելփինում փորված խրամատներում հայտնաբերված խզվածքն ունի անկման մեծ անկյուն։ Գառնիի խզվածքի սցենարային մոդելի համար սահմանվում է 90 աստիձանի անկման անկյունը, որովհետև տեղամասից տեղամաս անկումը դրսևորում է արևելյան կամ արևմտյան ուղղություն։

4.2.4 Խզվածքի խորությունը

Սեյսմոգենիկ գոտին կարող է չձգվել մինչև խորը գրունտ, քանի որ Հայաստանում կան շատ հրաբուխներ, և այն երկրաջերմային տարածք է։ Սցենարային երկրաշարժերի հիպոկենտրոնային շրջանում սեյսմիկ ակտիվությունը բարձր չէ, իսկ երկրաշարժի խորության վերաբերյալ հավաքագրված տվյալները բավարար չեն։ Ամեն դեպքում, փոքր երկրաշարժերի խորությունը չի հասնում 10-15կմ։ Ելնելով այս տեղեկատվությունից՝ խզվածքի ստորին սահմանի խորությունը սահմանվում է 12կմ։ Գառնի խզվածքի վերին սահմանի խորությունը սահմանվում է 3կմ, քանի որ գրունտի մակերևույթը ծածկված է Չորրորդական հրաբխային ապարներով, իսկ մակերեսին մոտ գտնվող գրունտը չի մասնակցի սեյսմիկ տեղաշարժի առաջացմանը։

4.2.5 Երկրաշարժի մագնիտուդը

Երկրաշարժերի մագնիտուդը կարելի է հաշվարկել պատմական երկրաշարժերի մագնիտուդից, որոնք տեղի են ունեցել նույն խզվածքի վրա, կամ խզվածքի երկարությունից։ Ինչ վերաբերվում է Գառնիի խզվածքի մոտ տեղի ունեցած պատմական երկրաշարժերին, 1679թ. Գառնիի երկրաշարժի և 1827թ. երկրաշարժի մագնիտուդը մոտ 7.0 է, իսկ 1988թ. Սպիտակի երկրաշարժի Ms մագնիտուդը՝ 6.9։ Գառնիի խզվածքի մոտ գերակշռում են 7 մագնիտուդով երկրաշարժերը։

Ուելսը և Կոպերսմիթը (1994թ.) առաջարկեցին էմպիրիկ հարաբերություն խզվածքի վրա տեղի ունեցած երկրաշարժի մագնիտուդի և ենթամակերևութային պատովածքի երկարության (ԵՊԵ), պատովածքի մակերեսի (ՊՄ) կամ միջին տեղաշարժի (ՄՏ) միջև՝ հիմնվելով վիձակագրական վերլուծության և օգտագործելով անցած երկրաշարժերի տվյալները։ Սցենարային երկրաշարժերի հաշվարկված մագնիտուդը, օգտագործելով էմպիրիկ հարաբերությունը սցենարային երկրաշարժի մոդելի երկարությունից կամ մակերեսից և խրամատում դիտված տեղաշարժից, կազմում է 6.9 - 7.0 ԳԽ2-ի համար և 6.8 - 7.0 GF3-ի համար։ Այս արժեքները համապատասխանում են պատմական երկրաշարժերից ենթադրվող մագնիտուդներին։

Հղումներ.

Wells, D. L. and K. J. Coppersmith (1994) New Empirical Relationships among Magnitude,

Rupture Length, Rupture Width, Rupture Area, and Surface Displacement. Bull. Seismol. Soc. Am., 84, 974-1002.

Գոեռիսկի հաշվետվություն.

Հաշվետվություն Գառնիի խզվածքի վերաբերյալ, 20էջ

4.3 Սեյսմիկ շարժում, հեղուկացման պոտենցիալ և լանջի կայունություն

4.3.1 Արմատական ապարի շարժի վերլուծություն

Երկրաշարժի վերլուծությունը բաղկացած է երկու քայլից, մասնավորապես՝ առաջին հերթին արմատական ապարի շարժի հաշվարկումից, և երկրորդ՝ ենթամակերևութային ուժեղացման հաշվարկից։ Ընդունվել է այս մեթոդաբանությունը, քանի որ երկրաշարժի ուժեղացման վրա մեծ ազդեցություն ունեն գրունտի մակերևույթին մոտ գրունտի պայմանները։ Մյուս կողմից, արմատական ապարի շարժը համեմատաբար կայուն է։ Ուստի, առանձին հաշվարկը լավ գաղափար է։ Մեյսմիկ շարժումը սեյսմաինժեներական արմատական ապարում հաշվարկվել է մարման էմպիրիկ հավասարումների միջոցով։ Ինժեներական սեյսմիկ արմատական ապարի համար ընդունվել է Vs=760մ/վ կամ մեծ արագությամբ շերտը՝ ելնելով երկրաֆիզիկական հետազոտության արդյունքներից։

(1) Մարման էմպիրիկ հավասարման ընտրությունը

Մարման հավասարումները էմպիրիկ հարաբերություններ են երկրաշարժի մագնիտուդի, խզվածքից հեռավորության և այլնի միջև` արագացման և սպեկտրի հետ որոնք միասին, ստացվել են նախկին ուժեղ երկրաշարժերի գրառումների վիձակագրական վերլուծության հիման վրա։ Մարման Էմպիրիկ հավասարումներն արտացոլում են օգտագործված տվյալների բազայի առանձնահատկությունները։ Այդ իսկ պատճառով, ավելի նախընտրելի է օգտագործել այն բանաձևը, որը մշակվել է հիմնվելով հետազոտման տարածքում կամ դրա շուրջ դիտված գրառումների վրա։ Բայց և այնպես, չեն առաջարկվում հավասարումներ Երևանում կամ Հայաստանում դիտված գրառումների հիման ուսումնասիրության վրա։ Այս մեջ համապատասխան հավասարումներն ընտրվել են Կովկասի համար մշակված և նոր հավասարումներից, որոնք արտացոլում են ժամանակակից իրական տեխնոլոգիան։

Հետևյալ 6 հարաբերությունները համարվում են մարման սուբյեկտիվ հավասարումներ.

1) Սմիթ և ուրիշներ (2000թ.)

2) AB10։ Ակկեր և Բոմմեր (2010թ.)

3) AS08։ Աբրահամսոն և Սիլվա (2008թ.)

4) BA08։ Բուր և Աթկինսոն (2008թ.)

- 5) CB08: Քեմփբել և Բոզորնիա (2008թ.)
- 6) СҮ08։ Չիոու և Յանգս (2008թ.)

1-ին բանաձևի թիրախային տարածքներն են Կովկասը և Եվրոպան, իսկ 2-ինը՝ Միջերկրական և Միջին Արևելքի տարածաշրջանները։ 3 – 6 բանաձևերը ստեղծվել են NGA (Գրունտի շարժման մարման մոդելների հաջորդ սերունդը) ծրագրի ուսումնասիրվել են Կալիֆորնիայի շրջանակներում։ Սրանք համար, բայց օգտագործված տվյալների բազան վերցված է աշխարհի ուժեղ երկրաշարժերի գրառումներից։ Դրանք այս ոլորտի արդի արդյունքներ են, և հենց դրա համար դրանք ներառված են սուբյեկտիվ հավասարումների մեջ։

համապատասխան հավասարումներն 6 Մարման րնտրված են վերոնշյալ հավասարումներից` համեմատելով բանաձևի միջոցով հաշվարկված արժեքը Հայաստանում և Վրաստանում դիտված ուժեղ երկրաշարժերի գրառումների հետ։ Վերջապես ընտրվել են դիտված գրառումներին համապատասխանող հավասարումներ։ Վերյուծության համար օգտագործված երկրաշարժերը հետևյալ 3 երկրշարժերն են, որոնց մագնիտուդները համեմատելի են սցենարային երկրաշարժերի մագնիտուդների հետ։

- 1988.12.7 Սպիտակի երկրաշարժ (Mw=6.9), Հայաստանում
- 1991.4.29 Դժավա-Ռաչա երկրաշարժ (Mw=7.1), Վրաստանում
- 1992.10.23 Բարիսախո երկրաշարժ (Mw=7.2), Վրաստան

Համեմատությունները ցույց են տրված նկար 4.3-1-ում։ 1-ին բանաձևի արդյունքները ներկայացված են առանձին, որովհետև 1-ին բանաձևի ԳՄԱ-ի սահմանումը տարբեր է մյուսներից։ 2-րդ (AB10), 4-րդ (BA08) և 6-րդ (CY08) բանաձևերն ընտրված են նկար 4.3-1-ի հիման վրա։ 1-ին բանաձևով հաշվարկված ԳՄԱ-ն (Սմիթ և ուրիշներ (2000թ.)) համապատասխանում է դիտված գրառումներին, բայց չէր կարող ընդունվել, քանի որ այն չի կարող դիտարկել խզվածքը որպես մակերևույթ, ինչպես նաև՝ այն գերագնահատում է խզվածքից փոքր հեռավորության դեպքում։

Նկար 4.3-1(1) Դիտված գրառումների համեմատությունը մարման բանաձև (1)-ով

Նկար 4.3-1(2) Դիտված գրառումների համեմատությունը մարման բանաձև (2)-ով

(2) Արմատական ապարի շարժ

Ընտրված մարման հավասարումներով հաշվարկված արագացումը միջինացված է՝ ելնելով տրամաբանական ծառում նշված կշիռներից, որը ցույց են տրված նկար 4.3-2-ում։ Դրանց միջոցով հաշվարկվել է արագացումը սեյսմաինժեներական արմատական ապարում։ Հաշվարկված արդյունքները ցույց են տրված նկար 4.3-3-ում։

Նկար 4.3-2 Մարման հավասարման տրամաբանական ծառ

Նկար 4.3-3 Արագացման բաշխվածությունն ինժեներական սեյսմիկ արմատական ապարում

4.3.2 Մակերևութային գրունտի շարժման վերլուծություն

(1) Մեթոդաբանություն ենթամակերևութային գրունտի ուժեղացումը գնահատելու համար Ենթամակերևութային ուժեղացման առանձնահատկությունը գնահատվել է 1D հավասարազոր գծային արձագանքման վերլուծության միջոցով՝ յուրաքանչյուր բջջում օգտագործելով SHAKE91։ Վերլուծության համար օգտագործված գրունտային մոդելները ցույց են տրված 4.1 բաժնում։ Հաշվարկման պայմանները ներկայացված են ստորն։

1) Ոչգծային հատկանիշներ

Ոչ գծայնությունը հիմնականում վերաբերվում է գրունտի այն շերտին, որի Vs արագությունը փոքր է 300մ/վ-ից։ Երևանում գրունտները հիմնականում կոշտ են, իսկ հարավային որոշ մասերում բաշխված են Vs<300մ/վ գրունտները։ Երևանի հարավ-արևելյան սողանքային գոտում (Տեսակ 3-ը բաժին 4.1-ում) գրունտի մակերևույթին մոտ տարածված են կավային գրունտները։ Երևանի հարավ-արևմտյան մասում (Տեսակ 2) գրունտի մակերևույթին մոտ տարածված է մանրախձային շերտը։ Գրունտի ոչգծայնությունն ուսումնասիրվում է լաբորատոր փորձերի միջոցով, բայց Հայաստանում ոչգծայնության վերաբերյալ փորձ կատարելու համար սարքավորումներ և տվյալներ չկան։ Այս ուսումնասիրության մեջ կիրառվել են Ճապոնիայում սովորաբար օգտագործվող ոչգծայնության բնորոշ կորեր (նկար 4.3-4)։

Նկար 4.3-4 Ոչգծայնությանը բնորոշ կորեր (Աղետների կառավարման կենտրոնական խորհուրդ (2003))

2) Մուտքային ալիքներ

Արձագանքման վերլուծության արդյունքների վրա ազդեցություն կունենա այն, թե ինչպիսի սեյմսիկ ալիք է օգտագործվել որպես արմատական ապար մուտք գործող ալիք։ Նախընտրելի է օգտագործել սցենարային երկրաշարժերի հետազոտության տարածքում դիտված երկրաշարժի աղբյուրի ալիքի ձևը։ Կարելի է նաև օգտագործել սցենարային երկրաշարժի մագնիտուդի հետ համեմատելի մագնիտուդով երկրաշարժի ալիքի ձևը, որը տեղի է ունեցել սցենարային երկրաշարժերի աղբյուրի տարածքից դուրս, բայց դիտվել է հետազոտության տարածքում։ Այնուամենայնիվ, չկան ալիքի ձևեր, որոնք կարող են բավարարել Երևանում վերոնշյալ պայմաններին։ Այդ իսկ պատձառով մուտքային ալիքներն ընտրվել են առկա գրառումներից` ըստ ստորև նշված չափանիշների։ Ամեն դեպքում, ալիքները պետք է դիտված լինեն 760մ/վ կամ ավելի մեծ արագությամբ կոշտ գրունտի վրա, քանի որ գրունտի մոդելի հիմքի Vs արագությունը 760մ/վ է։

- ա) Հայաստանում տեղի ունեցած մագնիտուդ 7 դասի երկրաշարժի ալիքի ձևը, որը դիտվել է սցենարային երկրաշարժի մոդելի համար համեմատելի հեռավորության վրա
- բ) 7 մագնիտուդով երկրաշարժի ալիքի ձևը նույն խզվածքի տեսակով, որը դիտվել է սցենարային երկրաշարժի մոդելի համար համեմատելի հեռավորության վրա

Ղուկասյանում դիտված 1988թ. Մպիտակի երկրաշարժի ալիքը (Mw=6.9), որի ամենակարՃ հեռավորությունը մակերևութային խզվածքից ըստ Բոմմերի և Ամբրեսիեսի (1989) 20կմ է, կարող է բավարարել ա) չափանիշին։ բ) չափանիշին բավարարելու համար խզվածքին մոտ գտնվող երկու գրառումներն ընտրվել են 1999թ. Թուրքիայում տեղի ունեցած Դուսզեի երկրաշարժից (Mw=7.2)։ Ալիքի ձևերը ցույց են տրված նկար 4.3-5-ում։

Նկար 4.3-5 Մուտքային ալիքի ձևեր արձագանքման վերլուծության համար (ԳԽ սցենար)

(2) Մակերևույթի գրունտի շարժ

Արձագանքման վերլուծությունն իրականացվել է օգտագործելով 3 ալիք։

Մակերևույթին հաշվարկված արագացումները միջինացվել են՝ ելնելով տրամաբանական ծառում նշված կշիռներից, որոնք ցույց են տրված նկար 4.3-6-ում։ Հաշվարկված արդյունքները ցույց են տրված նկար 4.3-7-ում։

Նկար 4.3-6 Մուտքային ալիքի ձևի տրամաբանական ծառ (ԳԽ սցենար)

Նկար 4.3-7 Արագացման բաշխվածությունը գրունտի մակերեսին

4.3.3 Հեղուկացման պոտենցիալի վերլուծությունը

Հաշվի առնելով առկա տվյալները՝ ընտրվել են F_L մեթոդը (Ճապոնիայի Ճանապարհների ասոցիացիա, 2002) և P_L մեթոդը (Իվասակի և ուրիներ (1982թ.)) հեղուկացման պոտենցիալը գնահատելու համար։ Այս մեթոդներն ակտիվ օգտագործվում են Ճապոնիայում և հարմար են սեյսմիկ վտանգի գնահատման համար, որովհետև դրանց միջոցով կարելի է գնահատել լայն տարածք՝ հիմնվելով միասնական չափանիշի վրա։

(1) Մեթոդաբանություն

Հեղուկացման պոտենցիալը գնահատելու համար F_L մեթոդի ընթացակարգերը և չափանիշները բերված են ստորն։ Հեղուկացման պոտենցիալը տրվում է հաշվարկման յուրաքանչյուր խորության համար՝ որպես դիմադրողականություն հեղուկացման նկատմամբ։ 1) Գնահատել նստվածքում գրունտների դիմադրությունը հեղուկացման նկատմամբ (R): 2) Գնահատել շեղման լարվածությունը, որը կարող է առաջանալ գրունտի նստվածքում

```
երկրաշարժի ժամանակ (L):
```

- 3) Գնահատել նստվածքի հեղուկացման պոտենցիալը (F_L=R/L)` 1)-ի և 2)-ի հիման վրա։
- 4) Եզրակացնել, որ հեղուկացման պոտենցիալը մեծ է, եթե Fլ≤ 1.0 և փոքր, եթե Fլ>1.0.

Այս հետազոտությունում c_w պարամետրը որոշելու համար երկրաշարժի տեսակը ենթադրվում է որպես "Տեսակ 2" սցենարային երկրաշարժերի սեյսմատեկտոնական համատեքստի համաձայն։

 $F_L = R/L$

F _L : հեղուկացման՝	նկատմամբ	կայունության գործակից
$F_{\rm L} \le 1.0$:	Ենթադրվում է հեղուկացված
$F_{\rm L} > 1.0$:	Ենթադրվում է ոչ հեղուկացված

R։ ցիկլային շեղման դիմադրություն վերևում տեղադրված հաստվածքի արդյունավետ Ճնշման տակ

> $R = c_w \times R_L$ c_w։ կորելացիոն գործակից երկրաշարժի տեսակի համար 1-ին տեսակի երկրաշարժ (սալի սահմանում, մեծ մասշտաբի) $c_{w} = 1.0$ 2-րդ տեսակի երկրաշարժ (ներմայրցամաքային տեսակի) $c_{w} = 1.0$ $(R_L \le 0.1)$ $= 3.3 R_{\rm L} + 0.67$ $(0.1 < R_L \le 0.4)$ = 2.0 $(0.4 < R_L)$ R_L: լաբորատոր փորձի միջոցով ստացված ցիկլային դիմադրության գործակից $= 0.0882 (N_a/1.7)^{0.5} + 1.6 \times 10^{-6} (Na - 14)^{4.5}$ $R_L = 0.0882 (N_a/1.7)^{-0.5}$ $(14 \leq N_a)$ Ավազային գրունտ $N_a = c_1 N + c_2$ $c_1 = 1$ $(0\% \le Fc < 10\%),$ = (Fc + 40) / 50 $(10\% \le Fc < 60\%)$ = Fc/20 - 1 $(60\% \le Fc)$ $c_2 = 0$ $(0\% \le Fc < 10\%)$ = (Fc - 10)/18 $(10\% \leq Fc)$ Fc : մանրահատիկների պարունակությունը (%) Խմաքարային գրունտ $N_a = \{1 - 0.36 \log_{10}(D_{50}/2.0)\}N_1$ N: SPT հարվածներ N_a: N արժեք հատիկի չափի համար $N_1: 170N/(\sigma_v'+70)$ D₅₀: Հատիկի տրամագիծքը 50%-ն անցնելուց (մմ)

L։ շեղման լարվածությունը վերևում տեղադրված հաստվածքի արդյունավետ Ճնշման նկատմամբ

 $L = \alpha / g \times \sigma_v / \sigma_v' \times r_d$ r_d : լարվածության նվազեցման գործակից $r_d = 1.0 - 0.015x$ x: խորությունը գրունտի մակերևույթից (մ) α : գրունտի մաքսիմալ արագացումը (գալ)

- ց։ ազատ անկման արագացումը (= 980 գալ)
- σ_v ։ ընդհանուր գերծանրաբեռնվածության Ճնշումը (կՆ/մ²)
- σ_{v} ՝։ արդյունավետ գերծանրաբեռնվածության Ճնշումը (կՆ/մ²)

F_L մեթոդի միջոցով կարելի է եզրակացություն կատարել յուրաքանչյուր խորության վրա հեղուկացման պոտենցիալի վերաբերյալ, բայց վտանգի գնահատման համար անհրաժեշտ է իմանալ ազդեցությունը գրունտի մակերևույթին գտնվող կառուցվածքի վրա։ Իվասակիի և ուրիշների (1988) կողմից առաջարկվող P_L մեթոդն ընտրվել է այս նպատակի համար։ P_L-ը հաշվարկվում է F_L-ից հետևյալ հավասարման միջոցով։

 $P_L = \int_0^{20} F \cdot w(z) dz$ $15 < P_L$ Շատ մեծ պոտենցիալ $13 < r_L$ $5 < P_L \le 15$ Համեմատաբար մեծ պոտենցիալ $0 < P_L \le 5$ Համեմատաբար ցածր պոտենցիալ $P_{L} = 0$ Շատ ցածր պոտենցիալ $F = 1.0 - F_L$ $(F_L < 1.0)$ = 0.0 $(F_L \ge 1.0)$ w(z) = 10.0 - 0.5zP_: հեղուկացման պոտենցիալի ցուցիչ F_L։ հեղուկացման նկատմամբ կայունության գործակից w(z)։ կշռի ֆունկցիա խորության համար z։ խորությունը գրունտի մակերևույթից (մ)

(2) Պարամետրերի սահմանումները

1) Գրունտային ջրի մակարդակը

Երևանում գրունտային ջրի մակարդակը հաշվարկվել է առկա հորատանցքերի տվյալների բազայի մեջ ներառված ջրի խորության մասին տեղեկատվությունից։ Եթե մեկ հորատանցքի մեջ ներառված է ջրի խորության մասին մի քանի տվյալներ, ապա ամենափոքր խորության տվյալներն են ընտրվում։ Քանի որ գրունտային ջրի խորությունն ընդհանուր առմամբ ուժեղ հարաբերության մեջ է տեղագրության հետ, ուստի գրունտային ջրի խորության և բարձրության միջև հարաբերությունը ուսումնասիրվել է և ներկայացված է նկար 4.3-8-ում։ Այս նկարում գրունտային ջրի ամենաբարձր մակարդակն անձրևային սեզոնին նշված է կարմիր գծով` հեղուկացման վերյուծության համար։ Քանի որ դիտված տվյալները ներառում են դիտման սխալներից բխող շեղումներ, սեզոնի տարբերություն, արդյունաբերական նպատակներով պոմպային համակարգի իրավիձակի փոփոխություն և այլն, ապա օգտագործվում են ամենամակերեսային տվյալները` ամենայուրջ իրավիձակը գնահատելու համար։ Նկար 4.3-9-ում ցույց է տրված գրունտային ջրի խորության բաշխվածությունը հեղուկացման վերլուծության համար։

Նկար 4.3-8 Գրունտային ջրի խորության և բարձրության միջև հարաբերությունը

Նկար 4.3-9 Գրունտային ջրի հաշվարկված խորությունը

2) Ավազային շերտի հաստությունը

Ավազային շերտը, որը պետք է հետազոտվի Երևան քաղաքում, միայն ներառվում է Արարատյան դաշտավայրի նստվածքներում (laQ₁₋₂)։ Ավազային շերտի բաշխվածությունը հաշվարկվում է ավազային շերտի վերին և ստորին խորության և բարձրության միջև հարաբերությունից` ինչպես ցույց է տրված նկար 4.3-10-ում։

Նկար 4.3-10 Ավազային շերտերի բարձրության և վերին/ստորին սահմանների միջև հարաբերությունը (laQ_{1-2,} Արարատյան դաշտավայր)

3) N արժեք

Ստանդարտ թափանցելիության թեստ է իրականացվել սույն ծրագրի շրջանակներում՝ նոր հորատման ժամանակ։ Այնուամենայնիվ, համեմատելով գրունտի պայմանները՝ ավազային շերտերի N արժեքները ցույց են տալիս չափազանց բարձր արժեք՝ տվյալների մեծամասնությունը 50-ից մեծ է։ Սա կարող է լինել մանրախձերը կամ գլաքարերը ներառելու արդյունք։ Այդ իսկ պատձառով, N արժեքը հաշվարկվել է S ալիքի արագությունից՝ ըստ Իմայի (1982թ.), որովհետև S ալիքի արագությունը և N արժեքը ուժեղ հարաբերության մեջ են։ Vs=220մ/վ շերտի համար հաշվարկված N արժեքը 14 է, իսկ Vs=290մ/վ շերտի համար՝ 33։

4) Այլ պարամետրեր

Քանի որ մասնիկի չափսի, խտության և ֆիզիկական տվյալները, որոնք անհրաժեշտ են հեղուկացման վերլուծության համար, ներառված չեն առկա հորատման տվյալների բազայում, ուստի իրականացվել են լաբորատոր թեստեր՝ օգտագործելով 10 նոր հորատումներից վերցված հողի նմուշները։ Ավազ հայտնաբերվել է BH-10-ի 8մ-12մ և 15մ-16մ միջև։ Դրանց միջին հատկությունները հետևյալն են.

ա) D50 (մասնիկի միջին տրամագիծքը)	0.072น์น์
բ) Fc (մանրահատիկների բաղադրությունը)	53.0%
գ) Ավազի խտությունը	1.8q/uu ³
Մանրախիձ/գլաքար	$2.0 q/u d^3$

(3) Հեղուկացման պոտենցիալ

Նկար 4.3-11 ցույց է տալիս յուրաքանչյուր սցենարային երկրաշարժի համար հեղուկացման պոտենցիալը։ Ըստ այս քարտեզների, բարեբախտաբար, կան ավազային գրունտի շերտերով շատ քիչ տարածքներ, և Երևանում հեղուկացման պոտենցիալը ցածր է։

Նկար 4.3-11 Հեղուկացման պոտենցիալ

4.3.4 Լանջի կայունությունը

(1) Սողանքների վտանգը

Սողանքների վտանգը գնահատվում է գեոմորֆոլոգիական և երկրաբանական դիտման, հողի ձևախախտման, հիդրոլոգիական հատկությունների և վնասի վիճակի գործոններով։ Գնահատման մեթոդը հիմնված է Ճապոնիայում ըստ յուրաքանչյուր կատեգորիայի համար նախատեսված քանակական միավորների և Երևան քաղաքի տարածքում սողանքների ինդուկտիվ տարրի վրա։

Մողանքային ոիսկը գնահատվել է սողանքի վտանգի և ոիսկային օբյեկտների (օրինակ՝ տների և շենքերի, ենթակառուցվածքների և դրանց դիրքերի) վրա ազդեցության միջոցով։ Դիրքը և հեռավորությունը մատնանշում են սողանքի ներգործության արդյունավետությունը ռիսկային օբյեկտների վրա։ Որքան մոտ է հեռավորությունը սողանքից և ռիսկային օբյեկտներից, այնքան ավելի լուրջ է ազդեցությունը ռիսկային օբյեկտների վրա։

Նկար 4.3-12 Սողանքի վտանգի գնահատման ընթացքի սխեման

Աղյուսակ 4.3-1	Սողանքի վտանգի	գնահատման	կատեգորիան	ները և դ	րանց պա	ւտՃառները
----------------	----------------	-----------	------------	----------	---------	-----------

Կատեգորիա / պատձառ		4	2	1	0	
Տեղագ ան հատկւ ներ	Տեղագրակ ան	Նկարի մեկնաբանման արդյունք	Հստակ գոյություն ունեն	Գույություն ունեն, բայց մասամբ և ոչ հստակ	Գոյություն ունեն, բայց ոչ հստակ	
	հատկանիշ ներ	Մակերևութայ ին անոմալիաներ	Մեծ և նոր Ճեղքեր, սանդղավանդե ր և նստվածք	Փոքր և հին Ճեղքեր, սանդղավանդե ր և նստվածք	Թույլ ձևախախտում	Ոչ մի անոմալիա
Ա: ՊատՃա ռներ Երկրաբան ական պայմաննե ր		Երկրաբանակ ան կառուցվածք		Խզվածք, Ճաք / թեք լանջ	Ոչ թեք լանջ և այլն	
	Երկրաբան ական պայմաննե ր	Հիմնական ապարային կազմավորում	Հացավան և Շորաղբյուր շերտախումբ	Հրազդան և Ջրվեժ նստվածքային ապարներ	Այլ Երրորդական ապարներ և նստվածքներ	Այլ Չորրորդական ապարներ և նստվածքներ
		Հիդրոլոգիակա ն հատկանիշ	Շատ աղբյուրներ / արտահոսք	Քիչ աղբյուրներ /քիչ արտահոսք	Մակերևութայ ին ջուր	Ջուր չի դիտվել
F:	Սողանքի	Ոչ Ճիշտ աշխատանքնե ր	Ակնհայտ	թույլ		Գոյություն չունի
Պատմու գրառումնե թյուն ր		Շինություններ ին և տներին պատձառված վնաս	Ակնհայտ	թույլ		Ոչ մի մատնանշում/ո չ մի շինություն

		Ազդեցությունը տների և ենթակառուցվածքների վրա			
		А	В	С	D
Մողանքի վտանգը	А	1	2	3	4
	В	2	3	4	4
	С	3	4	4	4

Աղյուսակ 4.3-2 Սողանքի ռիսկը տների և ենթակառուցվածների համար

1: Չափազանց բարձր ռիսկ, 2: Բարձր ռիսկ, 3: Միջին ռիսկ, 4: Համեմատաբար ցածր ռիսկ

Նկար 4.3-13-ը ցույց է տալիս առկա սողանքային վտանգն ու ռիսկը, սողանքային պոտենցիալ վտանգավոր տարածքները և լանջերի վտանգը Երևան քաղաքի տարածքում։ Բարձր վտանգավորության սողանքների մեծ մասը պատկանում են Շորաղբյուր-Նուբարաշեն (Սովետաշեն) սողանքների խմբին։ Էրեբունի համայնքի արևելյան լանջին գտնվող սողանքները (Նուբարաշեն դարավանդի հյուսիս-արևմտյան լանջը) և Նոր Խարբերդում գտնվող լանջերը բարձր վտանգավորության սողանքներ են։ Քանի որ այդ սողանքների մեծ մասը մոտ են կամ գտնվում են հենց գյուղում կամ ենթակառուցվածքների գոտիներում (Ճանապարհներ, գազատարներ, ջրատարներ, էլեկտրականության գծեր և այլն), ապա այս սողանքները նույնպես ունեն մեծ ռիսկ։

Սողանքի պոտենցիալը կարելի է գնահատել երկրաբանության և լանջի անկյան միջն հարաբերությունից։ Սողանքների մեծ մասը գտնվում է Հացավան շերտախմբի (կոնգլոմերատներ, ավազաքարեր, կարմիր կավեր, ալևրոլիտներ), Շորաղբյուր շերտախմբի (ալևրոլիտներ, տուֆային ավազաքարեր, ավազաքարեր և կոնգլոմերատներ), Հրազդան շերտախմբի (կրակավ, կրային ավազաքար՝ օօլիտային կրաքարի խեցաքար և այրվող թերթաքարի ներքին շերտերով) և Ջրվեժ նստվախքային շերտերի (գիպս և աղ պարունակող կավ, ավազաքար և բազալտ) տարածքներում։ Սողանքները տեղի են ունեցել 5-30 աստիձան թեքությամբ լանջերի վրա։

Նկար 4.3-13 Սողանքի վտանգի և ռիսկի քարտեզը

(2) Ժայռաթափում, լանջի փլուզում, լցված հողի և քարե պատերի փլուզում

Երկրաշարժի դեպքում տեղի են ունենում ժայռաթափում, լանջի փլուզում, լցված հողի և քարե պատերի փլուզում, ինչպես նաև` սողանքներ։

Ճեղքավոր բազալտի և բազալտային անդեզիտի լավաների ժայռաթափումները, որոնք ձևավորել են մեծ կտորով բրեկչիանման և սյունանման կառուցվածքներ, հիմնականում տեղի են ունենում գետերի ափերին (Հրազդան, Գետառ և Ջրվեժ գետերը), որտեղ ստեղծվել են տարբեր բարձրության զառիվայր և ուղղաձիգ կախված պատեր։

Հրաբխային ապարների այս լանջերը փոխում են իրենց արտաքին տեսքը, խախտվում է դրանց կայուն վիճակը, և բեկորներն ընկնում են հովիտների մեջ` ձևավորելով մեծ կտորների հսկայական կուտակում, որոնք անվանվում են բեկորային ապար լանջերի հիմքային մասում։ Քանի որ այդ զառիվայր լանջերում տեղի են ունեցել քարվեժներ և փլուզումներ, ապա ժայռային քարվեժների և լանջի փլուզումների պոտենցիալը հրաբխային ապարների լանջին համարվում է մեծ, եթե լանջի թեքության անկյունը 15 աստիճանից ավելի է։

Երևան քաղաքի տարածքում ձանապարհների կողքերի լանջերը, որոնք ձգվում են Կասկադի Սարանջի մայրուղու, Ալեքսանդր Մյասնիկյան պողոտայի, Նորք - Սարի-Թաղ ձանապարհի և այլ վայրերի երկայնքով, շատ վտանգավոր են ժայռերի թափման տեսանկյունից։ Այդ հատվածները բաղկացած են բազալտից և բազալտային անդեզիտից, որոնք ունեն շատ ձեղքեր և գտնվում են անկայուն վիձակում։

Պողպատե կարկասի որոշ տներ կառուցված են մոտ 20 աստիձան թեք լանջի վրա։ Այդ տներն ու հիմքերը հակված են փլուզման գրունտի ձևախախտումից և ցնցումից։

Նկար 4.3-13-ում ցույց են տրված "Լանջի փլուզումը և ժառաթափումը շենքների և տների համար", "Լանջի փլուզումը և ժառաթափումը հիմնական ձանապարհների համար"։

Քարե պատերը նույնպես վտանգավոր են երկրաշարժի ժամանակ։ Շատ քարե պատեր ունեն 2 և ավելի մետր բարձրություն, որոնք հենվում են պողպատե ձողերով սյուների վրա։ Բայց սյուների միջև հեռավորությունը 2 կամ 3 մետր է, որը բավարար չէ երկրաշարժի ժամանակ պատերը պահելու համար։ Քարե պատերն այդքան շատ չեն առևտրային կամ բիզնես տարածքներում։ Դրանք հիմնականում շատ են արվարձանային և գյուղական տարածքներում։

Նկար 4.3-14 ձանապարհի կողքի լանջը, տները լանջի վրա և քարե պատը

Հղումներ.

- Abrahamson N. and W. Silva, 2008, Summary of the Abrahamson & Silva NGA Ground-Motion Relations, Earthquake Spectra, Vol. 24, Issue 1, pp. 67-97.
- Akker, S. and J. Bommer, 2010, Empirical Equations for the Prediction of PGA, PG V, and Spectral Accelerations in Europe, the Mediterranean Region, and the Middle East, Seismological Research Letters, Vol. 81, No.2, pp. 195-206.
- Bommer, J. J. and N. N. Ambraseys, 1989, the Spitak (Armenia, USSR) Earthquake of 7 December 1988: A Summary Engineering Seismology Report, Earthquake Engineering and Structural Dynamics, Vol. 18, pp. 921-925.
- Boore D. M. and G. M. Atkinson, 2008, Ground-Motion Prediction Equations for the Average Horizontal Component of PGA, PGV, and 5%-Damped PSA at Spectral Periods between 0.01 s and 10.0 s, Earthquake Spectra, Vol. 24, Issue 1, pp. 99-138.
- Campbell K. W. and Y. Bozorgnia, 2008, NGA Ground Motion Model for the Geometric Mean Horizontal Component of PGA, PGV, PGD and 5% Damped Linear Elastic Response

Spectra for Periods Ranging from 0.01 to 10 s, Earthquake Spectra, Vol. 24, Issue 1, pp. 139-171.

- Central Disaster Management Council, 2003, 16 th Meeting of Working Group for Tonankai and Nankai Earthquake, Reference Material No. 2-3 (in Japanese).
- Chiou B. S.-J. and R. R. Youngs, 2008, An NGA Model for the Average Horizontal Component of Peak Ground Motion and Response Spectra, Earthquake Spectra, Vol. 24, Issue 1, pp. 173-215.
- Imai T. and Tonouchi K., 1982, Correlation of N value with S-wave velocity and shear modulus, ESPOT II.
- Iwasaki, T., Tokida, K., Tatsuoka, F., Watanabe, S., Yasuda, S. and Sato, H., 1982, Microzonation for Soil Liquefaction Potential Using Simplified Methods, Proc., 3rd Int. Conf. on Microzonation, Seattle, Vol.3, pp1319-1330.
- Japan Road Association, 2002. Specifications for Highway Bridges, Part V Earthquake Resistant Design.
- Smit, P., V. Arzoumanian, Z. Javakhishvili, S. Arefiev, D. Mayer-Rosa, S. Balassanian and T. Chelidze, 2000, The Digital Accelerograph Network in the Caucasus, in Balassanian, S. (ed.), earthquake Hazard and Seismic Risk reduction Advances in Natural and Technological Hazards research. Kluwer Academic Publishers.

4.4 Երևանի խզվածքով պայմանավորված սեյսմիկ շարժում

Երևանի խզվածքը գտնվում է Երևան քաղաքի հարավ-արևմտյան մասում։ Երևանի խզվածքի սեյսմիկ ակտիվությունը լավ հայտնի չէ, բայց եթե այն պատովի, Երևան քաղաքը կարող է լուրջ տուժել։ Երևանի խզվածքի բնույթի մասին քննարկումները սկսվել են դեոևս 1950-ական թվականներից (օրինակ՝ Ասլանյան, 1954, 1958; Գաբրիելյան, 1959, 1981), բայց դրա սեյսմիկ ակտիվության, երկարության, խորության, անկման, սեգմենտների վերաբերյալ պարզաբանումները քիչ են նույնիսկ հիմա։ Քանի որ Երևանի խզվածքի մեծ մասը կարող է կույր խզվածք լինել, ապա դժվար է խրամատային հետազոտության միջոցով ուսումնասիրել այն հատկապես Երևան քաղաքի մոտակայքում։

Քանի որ Երևանի խզվածքի բնույթը՝ որպես երկրաշարժի աղբյուրի մոդելի գիտականորեն լավ ընկալված չէ, Երևանի խզվածքը այս ծրագրում չի ընդունվել որպես սցենարային երկրաշարժի աղբյուր։ Դա կարող է լինել այն երկրաշարժերից մեկը, որին կարելի է հղում կատարել։ Այդ իսկ պատՃառով արժե իմանալ հետազոտված արդյունքները, հատկապես՝ Երևանի խզվածքի ակտիվությամբ պայմանավորված՝ հաշվարկային սեյսմիկ տեղաշարժը՝ Երևան քաղաքի ռիկսի կառավարման համար։

Այս բաժնում հաշվարկվել է Երևանի խզվածքի առաջացրած սեյսմիկ շարժը։ Քանի որ Երևանի խզվածքի երկարությունը պարզ չէ և հաշվի առնելով խզվածքի միայն փոքր մասի շարժը, ընդունվել են 4 մագնիտուդներ և պատրաստվել են խզվածքի համապատասխան մոդելներ, որոնք ցույց են տրված աղյուսակ 4.4-1-ում և նկար 4.4-1-ում։ Պարամետրերը որոշելու համար կատարվել են հետևյալ կոնկրետ դատողությունները։

(1) Խզվածքի տեսակը

Ելնելով խրամատի հետազոտությունից՝ Երևանի խզվածքի տեսակը համարվում է վերնետք խզվածք։

(2) Խզվածքի երկարությունը

Երևանի խզվածքի հարավ-արևելյան եզրի վերաբերյալ կան տարբեր կարծիքներ։ Ըստ այդ կարծիքներից մեկի՝ խզվածքի երկարությունը ենթադրվում է 30կմ՝ ելնելով գրավիմետրական անոմալիայի տվյալներից և նստվածքային ավազանի ձևից (տես Գեոռիսկի հաշվետվությունը Երևանի խզվածքի վերաբերյալ)։ Այս ուսումնասիրության մեջ ենթադրվում է, որ Երևանի խզվածքը ձգվում է դեպի Նոր Ուղի գյուղի հարավ-արևելք՝ առավելագույնը 40կմ երկարությամբ, քանի որ Նոր Ուղի տեղանքի մոտ պիլոտային խրամատի հետազոտության միջոցով հայտնաբերվել է ակտիվ խզվածք։

(3) Խզվածքի անկումը

Ինչ վերաբերվում է Երևանի խզվածքին, Նոր Ուղիի պիլոտային խրամատում հայտնաբերվել է 26 աստիձան հյուսիսային անկմամբ վերնետք խզվածք, սակայն խորը անհայտ է։ Թովմասյանը անկման անկյունը գրունտում խզվածքի (2008p.) ուսումնասիրել է 1973-2002թթ. ընթացքում Երևանից 30կմ հեռավորության վրա տեղի փոքրից միջին երկրաշարժերի մեխանիզմը և գտել, 11 ունեցած 15 nμ իրադարձություններ ունեցել են վերնետք մեխանիզմ։ Ըստ Թովմասյանի (2008թ.)՝ հյուսիսային անկմամբ և արևելքից արևմուտք կամ հյուսիս-արևմուտքից հարավ-արևելք ուղղված երկրաշարժերի անկման անկյունը 55 – 72 աստիձան է։ Ըստ Թովմասյանի (2008թ.)` Երևանի խզվածքի մոդելի անկման անկյունը 55 աստիձան է, որովհետև Երևանի խզվածքը կարող է չլինել մեծ գրադիենտի անկումով վերնետք խզվածք` ելնելով պիլոտային խրամատի արդյունքներից։

(4) Խզվածքի խորությունը

Երևանի խզվածքի վերին սահմանի խորությունը 5կմ է, որը խոսում է այն մասին, որ Երևանի մոտ Երևանի խզվածքը կույր խզվածք է։

(5) Մագնիտուդը և դիրքը

Ենթադրվում է, որ Երևանի խզվածքի երկարությունը առավելագույնը 30-40կմ է։ Ելնելով Ուելսի և Կոպպերսմիթի (1994) առաջարկած էմպիրիկ հարաբերությունից` երկրաշարժի առավելագույն մոմենտ-մագնիտուդը, որը կարող է առաջանալ Երևանի խզվածքի ակտիվության հետևանքով, կարող է լինել Mw=6.8։ Այնուամենայնիվ, հնարավոր է, որ Երևանի խզվածքի միայն մի փոքր մասը շարժվի, որի հետևանքով կարող է առաջանալ ավելի փոքր մագնիտուդով երկրաշարժ։ Ամենամեծ երկրաշարժը, որը տեղի է ունեցել Երևան քաղաքի հարավարևմտյան մասին մոտ վերջին տարիներին, եղել է Փարաքարին մոտ 4.6 մագնիտուդով 1937.1.7 երկրաշարժը։ Երևան քաղաքին հասցված վնասը թեթև է եղել։ Ելնելով սրանից` սահմանվել են 6.8 (առավելագույն), 6.2, 5.6 և 5.0 մագնիտուդները` երկրաշարժի տարբերությունը մագնիտուդի տարբերության միջոցով ներկայացնելու նպատակով։ Այս համեմատաբար փոքր երկրաշարժերի համար խզվածքների երկարությունները գնահատվել են Ուելսի և Կոպպերսմիթի (1994) առաջարկած էմպիրիկ հարաբերությամբ։ Խզվածքի դիրքը սահմանվել է որպես Փարաքարի մոտակայքում առավելագույն մագնիտուդով երկրաշարժի խզվածքի մոդելի մասը։

Արմատական ապարի շարժի վերլուծության մեթոդը նույնն է, ինչ 4.3 բաժնում նշված սցենարային երկրաշարժերինը։ Ուժեղացման վերլուծության մեթոդը նույնն է, բայց մուտքային ալիքը միայն Ղուկասյանի ալիքն է, որը գրանցվել է Սպիտակի երկրաշարժի ժամանակ։ Մակերևութային գրունտի հաշվարկված արագացումը ցույց է տրված նկար 4.4-2-ում։

	Երևանի խզվածք			
Մոմենտ-Մագնիտուղը (Mw)	6.8	6.2	5.6	5.0
Խզվածքի տեսակը	Վերնետք խզվածք			
Երկարությունը (կմ)	40 15 6.7 3.0			
Անկումը (աստիձան)	55 (դեպի հյուսիս-արևելք)			
Խորությունը (վերին - ստորին) (կմ)	5 - 12	5 - 11	5 - 8	5 - 6
Հայնությունը (կմ)	8.6	7.5	3.3	1.5

Աղյուսակ 4.4-1 Երևանի խզվածքի պարամետրերը

Նկար 4.4-1 Երևանի խզվածքի աղբյուրի մոդելները

Նկար 4.4-2 Գետնի մակերևույթին արագացման բաշխվածությունն Երևանի խզվածքի ակտիվության դեպքում

Հղումներ.

- Асланян, А. Т., 1954, Глубокий разлом вблизи от города Ереван. Сборник статей 6-ой конференции науки и технологии профессоров и лекторов Закавказского университета высоких технологии (на русском)
- Асланян, А. Т., 1958. Региональная геология Армении, Айпетрат, Ереван (на русском)
- Габриелян, А. А., 1959, Основные вопросы геотектоники в Армении. Издательство Академии Наук Армянской ССР, Ереван (на русском)
- Габриелян, А. А., Саргсян О. А. и Симонян Г. П., 1981, Сейсмотектоника Армянской ССР. Издательство Ереванского государственного университета, Ереван (на русском)
- Թովմասյան, Ա. Կ., 2008, Երևանի երկրաշարժերի ֆոկալ մեխանիզմները։ Երկրաբանության և աշխարհագրության ժամանակակից հիմնական հարցերը, 297-305:
- Wells, D. L. and K. J. Coppersmith (1994) New Empirical Relationships among Magnitude, Rupture Length, Rupture Width, Rupture Area, and Surface Displacement. Bull. Seismol. Soc. Am., 84, 974-1002.

Գեոռիսկի հաշվետվություն.

Հաշվետվություն Երևանի խզվածքի վերաբերյալ, 43էջ